

opusdei.org

Prelatovo pismo (1. oktober 2018)

Ob 90. obletnici ustanovitve Opus Dei nas prelat vabi, naj cenimo božje darove in se zanje zahvaljujemo.

1. Okt. 2018

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Jutri bo minilo 90 let od 2. oktobra 1928: »Tistega dne je Gospod ustanovil svoje Delo, obudil je Opus Dei« (*Zasebni zapiski*, št. 306), je kmalu zatem zapisal sv. Jožefmarija.

Veselje, s katerim obhajamo to obletnico je obenem zahvala Bogu, ki nenehno bogatí svojo Cerkev z darovi in karizmami: »Zahvaljajte se Gospodu, ker je dober, ker na veke traja njegova dobrota« (Ps 118,1). Pred našim očetom se je odpiralo neizmerno obzorje: sodelovati pri spravi vsega sveta z Bogom preko poklicnega dela in drugih okoliščin običajnega življenja.

Premišljujmo o tem, da je Bog storil prvi korak: On je tisti, ki je *ustanovil svoje Delo* in ga še naprej podpira. Tako kot v celotni Cerkvi se tudi tu uresničujejo evangeljske besede: »Z božjim kraljestvom je kakor s človekom, ki vrže seme v zemljo. Spi in vstaja, ponoči in podnevi, seme pa klije in raste, da sam ne ve kako. Zemlja sama od sebe poraja najprej bilko, nato klas in končno žito v klasu« (Mr 4,26-28). Sveti Jožefmarija je dodal, kar je bilo od njega pričakovano: intenzivno molitev,

odločen notranji boj in neutrudno apostolsko aktivnost. Vendar pa je bil vedno prepričan, da je vsa ta moč, ki ga je gnala pri služenju dušam, prihajala od Boga: »Zahvaljujem se ti, Gospod, za tvojo skrb, da bi jaz na očiten način doumel, da je vse tvoje: rože in sadovi, drevo in listje, ter tista čista voda, ki teče proti večnemu življenju. *Gratias tibi, Deus!*« (*En diálogo con el Señor*, str. 308). To, da je božja milost na prvem mestu, je ravno tako resnično v vsakem krščanskem življenju, v življenju vsake ženske in vsakega moškega.

Poleg premišljevanja o božjem daru obnovimo tudi svojo hvaležnost, ker se je hotel opreti na nas in nas napraviti za svoje sodelavce (prim. 2 Kor 6,1) kljub naši majhnosti. Včasih se nam lahko zazdi, da je naša vloga pri božjih načrtih v resnici brezpomembna; vendar pa On našo svobodo jemlje resno in zares računa na nas. Pomislimo na tistega dečka,

ki je tisto malo, kar je imel – pet hlebov in dve ribi –, znal položiti v Jezusove roke: opirajoč se na to velikodušno dejanje je Kristus nasitil célo množico (prim. Jn 6,1-13). Bog računa tudi na naš dnevni odziv, sestavljen iz majhnih stvari, ki z močjo njegove milosti postanejo velike. Tako ga po najboljših močeh skušamo iskati v svojem delu, služiti ljudem okoli nas ter nanje gledati in jih ljubiti kakor On, da bi v svet na tisoč različnih načinov prinašali luč in toplino, ki ju je položil v naša srca. Vse to je naše drobno sodelovanje sinov in hčerá, ki ga naš Oče Bog uporablja za čudovito delovanje v dušah.

V kratkem se bo začela sinoda o mladih, veri in poklicnem razločevanju. Še naprej molímo in prosimo za luč in zagon, da bi Jezusovo sporočilo tudi v prihodnosti doseglo mnogo fantov in deklet, ter bi se odločili za velikodušno hojo za

Njim po različnih poteh, ki obstajajo v Cerкви. Bližina tega cerkvenega dogodka in obletnice Dela nam lahko pomaga, da na svojo lastno poklicanost pogledamo z obnovljenim navdušenjem, značilnim za mlado in zaljubljeno srce. Naš ustanovitelj ni nikdar izgubil te mladosti duše. Šel je skozi veliko težav in trpljenja, a zaradi svoje ljubezni do Gospoda je vedno ostajal mlad. Takole nam je razkril skrivnost svoje življenjske moči: »Ko pred oltarjem molim *k Bogu mojega veselja in moje radosti* (Ps 43,4), se počutim zelo mlad in vem, da se nikoli ne bom imel za starega; če namreč ostanem zvest svojemu Bogu, me bo ljubezen nenehno poživljala; kakor orlu se bo obnavljala moja mladost (prim. Ps 103,5)« (*Božji prijatelji*, št. 31). Če ostanemo zedinjeni z Gospodom, bomo vedno mladi in On bo še naprej uresničeval Delo, vedno staro in vedno novo, v različnih krajih, časih in kulturah.

Za človeško življenje je devetdeset let veliko; za Delo pa je to zagotovo malo. Še vedno smo v začetkih: naj nam bo to kot spomin na dar, ki smo ga prejeli, in na prelepo poslanstvo, ki ga je Kristus položil v naše roke.

Spremljajte me s svojo molitvijo, predvsem pa v teh dneh spremljajmo svetega očeta, da bi šli vsi skupaj k Jezusu po Mariji.

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče

Rim, 1. oktober 2018

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelatovo-pismo-1-
oktober-2018/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-pismo-1-oktober-2018/) (4. Apr. 2025)